

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege.
A hivatalos közzétételre az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/720/2026.

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával, valamint *dr. Patyi András* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Kúria Pfv.IV.20.580/2025/7. számú ítélete alaptörvény-ellenes, ezért azt megsemmisíti.

Indokolás

I.

- [1] Az indítványozó jogi képviselő (dr. T. Tóth Balázs ügyvéd) útján eljárva, az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be a Kúria Pfv.IV.20.580/2025/7. számú ítélete ellen. Álláspontja szerint a támadott bírósági ítélet sérti az Alaptörvény II. cikkét, valamint VI. cikk (1) bekezdését.
- [2] 1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint az indítványozó egy nyugdíjas bíró, aki korábban a [...] Törvényszék elnöke, valamint az Országos Bírósági Tanács (a továbbiakban: OBT) tagja és egy ideig az elnöke, továbbá az alapügy alperesének (Országos Bírósági Hivatal – a továbbiakban: OBH) elnökhelyettese volt. 2019. május 14-én az OBH által üzemeltetett, a bírók és igazságügyi alkalmazottak által elérhető Központi Bírósági Intranet (a továbbiakban: intranet) oldalon egy „Levél egy jelenség margójára” címmel nyílt levél jelent meg a [...] -i Járásbíróság egyik bírójától, amelyek számos sajtótermék is ismertetett és kommentált. Az indítványozó a nyílt levelet átvevő és azt megjelentető több sajtószerv ellen is személyiségi jogi pert indított, amelyek során jogerősen megállapítást nyert, hogy az indítványozó jóhírnevét sérti a nyílt levél azon állítása, miszerint az indítványozó nagy nyilvánosság előtt gyakran megalázta a kollégáit és az OBH korábbi elnöke emberének tekintett bírókat minden alap nélkül hátrányosan megkülönböztette a javadalmazásuk tekintetében.

- [3] Az indítványozó nem kizárólag a nyílt levelet átvevő sajtótermékek ellen indított pert, hanem az OBH ellen is (jelen ügy tárgya), amelyben a jóhírnévhez való joga megsértésének a megállapítását kérte. Keresetében a nyílt levél több állítását is kifogásolta (amely állítások arra vonatkoztak, hogy az indítványozónak az OBH korábbi elnökével szembeni vélt ellentétei, más bírókra is negatívan hatottak ki).
- [4] A keresetlevél benyújtását követően az OBH önként eltávolította az intranet oldalról a nyílt levelet.
- [5] Az indítványozó keresetében elsődlegesen azt állította, hogy ezen közlések nem minősülnek véleménynek, másodlagosan pedig arra hivatkozott, hogy azok olyan közlések, amelyek alkalmasak arra, hogy hátrányosan befolyásolják a társadalmi megítélését, és ezzel megsértsék a személyiségi jogait. Az OBH ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a kifogásolt közlés véleménynek minősült, amely egy közéleti vita tárgyát képezte, így a vita idején közéleti szereplőnek minősülő indítványozónak ezt tűrnie kellett.
- [6] Az első fokon eljáró Fővárosi Törvényszék ítéletében megállapította az indítványozó jóhírnevének a sérelmét, amiatt, hogy a közlés szerint nagy plénum előtt megalázta kollégáit, valamint amiatt, hogy egyes bírókat hátrányosan megkülönböztetett mivel őket „[...] emberének” tekintette. A Törvényszék alapvető jelentőséget tulajdonított annak, hogy a kifogásolt közlések megjelenésekor az indítványozó bírósági vezetőként közszereplőnek minősült, ezért fokozott tűrés kötelezettsége volt. A Törvényszék szerint csak az ítélező tevékenység esetén állnak fenn azok a többlet körülmények, amelyek alapul szolgálnak a tűrés kötelezettség alacsonyabb mértékének megállapítására. A jelen esetben azonban nem az indítványozó ítélezési tevékenységét érintették a kifogásolt közlések, ebből következően a kritikai megnyilvánulásokat az indítványozó a közszereplőkre általánosan irányadó módon fokozottan volt köteles eltűrni. A Törvényszék az Alkotmánybíróság gyakorlata alapján megállapította azonban, hogy a közéleti szereplők esetében sem mentesül a jóhírnevet sértő állítást közlő (híresztelő) fél a valóságnak megfelelő állításának általános kötelezettsége alól, csak esetükben szélesebb körben hivatkozhat a kimentésre, és a tényállítások átlagosnál vékonyabb ténybeli alapja is elég a valóság bizonyítására. A Törvényszék megállapította azt is, hogy az OBH nem hivatkozott arra, hogy bármilyen módon megkísérelt volna meggyőződni az általa üzemeltetett intranet felületen közzétett, nyílt levélben foglalt állítások ténybeli megalapozottságáról. Alapvetően csak arra hivatkozott, hogy az indítványozó és az OBH korábbi elnöke között konfliktus alakult ki. A Törvényszék értékelése szerint az OBH elmulasztotta annak konkrét előadását, hogy a hivatkozott, a nyílt levél közzétételét megelőző történések milyen összefüggésben állnak a nyílt levél közzétételével, és mennyiben igazolják annak kifogásolt tartalmát. Mindezek alapján a Törvényszék arra a következtetésre jutott, hogy a korábbi konfliktusok nem hozhatóak tartalmi összefüggésbe a nyílt levél közzétételével, így ez nem adott alapot

az OBH-nak a nyílt levél valóságbizonyítási kötelezettség nélküli közzétételére. Ezt követően a Törvényszék részletesen megvizsgálata az egyes közlésben szereplő kijelentéseket, amelyek értékelése alapján megállapította az indítványozó személyiségi jogainak a sérelmét.

- [7] 2. Az OBH a Törvényszék ítéletével szemben fellebbezéssel élt a Fővárosi Ítéltáblához (a továbbiakban: Ítéltábla), amely a Törvényszék ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részt pedig helybenhagyta.
- [8] Az Ítéltábla alapvetően azt vizsgálta, hogy az indítványozó által kifogásolt közlések, az eset összes körülményére figyelemmel véleménynyilvánításként értelmezhetőek-e. Az Ítéltábla az alkotmánybírói gyakorlat alapján kiemelte, hogy ezen ügyekben először azt kell vizsgálni, hogy az adott közlés közügyben való megszólalásként értelmezhető-e, majd másodszor azt kell megnézni, hogy a közöltek tényállításként vagy értékítéletnek minősülnek-e. Ezt követően pedig azt kell megállapítani, hogy a közlés nem lépte-e túl a szabad véleménynyilvánítás határait, tekintettel arra, hogy a véleményszabadság nem nyújt védelmet a közügyek vitatásának körén kívül eső olyan közlésekkel szemben, amelyek célja a pusztán megalázás, illetve a bántó, vagy sértő kifejezések használata, vagy más jogsérelem okozása. Ezen gyakorlat alapján az Ítéltábla arra jutott, hogy jelen ügyben közéleti kérdésben kifejtett álláspontról volt szó, amelynek apropóját az adta, hogy egy online hírportálon 2019. május 8-án megjelent cikkben az szerepelt, hogy az OBH kezdeményezi az OBH elnökének felmentését. A nyílt levél tartalmilag azzal foglalkozott, hogy az indítványozó korábbi bírósági elnökként kifejtett tevékenysége kritika alá esik, valamint a [...] Törvényszék elnökeként tanúsított megnyilvánulásait minősítette.
- [9] Az Ítéltábla mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy a kifogásolt közlések a közlő fél álláspontjának kritika nélküli bemutatását tartalmazták. Ezek a közlések olyan tényállítások, amelyek bizonyítékokkal alátámaszthatók. Az Ítéltábla szerint ezen közlések semmilyen valóság alapját nem tudta az OBH bemutatni, ezért helytállóan állapította meg a Törvényszék a személyiségi jogsértést. Az Ítéltábla szerint az a körülmény, hogy az OBH a tényállításokat közzétette, azokat szélesebb nyilvánosság előtt híresztelte, megalapozta a valóságbizonyítására irányuló kötelezettségét. Külön kiemelte az Ítéltábla azt, hogy az OBH a másoktól származó jogsértő közlések közzétételéért (híreszteléséért) önálló felelősséggel tartozik. Ezt a felelősséget nem érinti az, hogy közölték a levél szerzőjének nevét, illetve, hogy nem fűztek kommentárt annak tartalmához.
- [10] 3. Az OBH ezt követően felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. A Kúria a jogerős ítélet rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, a Törvényszék ítéletét pedig megváltoztatta és a keresetet teljes egészében elutasította.
- [11] A kúriai ítélet elvi érveléssel rögzítette, hogy személyiségi jogi perben, amennyiben közéleti szereplőre vonatkozó kijelentéseket kell értékelni, az eset összes körülményét

figyelembe kell venni, vagyis a vizsgálatnak túl kell mutatnia a vitatott kijelentések formális, nyelvtani értelmezésén. Közéleti szereplő esetén a szabad véleménynyilvánításhoz való jog lehetőségei az átlagosnál jóval tágabbak. Ha a közlések belül maradnak a közéleti szereplővel szemben tágabban értelmezendő szabad véleménynyilvánítás határain, úgy közéleti ügyben nincs helye a jóhírnév megsértése megállapításának.

- [12] A Kúria ítéletének indokolásában kifejtette, hogy jelen ügyben nem volt vitatott, hogy az indítványozó 2019-ben bírósági vezetőként az OBH-ban, illetve az OBT-ben betöltött pozíciójánál fogva egyértelműen közéleti szereplőnek minősült. Az is egyértelműen megállapítható, hogy az eljáró bíróságok helytállóan állapították meg, hogy a perbeli közlések egyértelműen az indítványozó közéleti szerepléséhez, bírósági vezetői pozíciójához kapcsolódtak, azaz nem érintették a magán- és családi életét. Az indítványozó szerint a kúriai eljárásban vizsgált közlések („nagy plénum előtt megalázta kollégáit”, valamint, hogy „stigmát tett” azokra, akiket „[...] emberének” tekintett) egyaránt tényállítást tartalmaznak, amelynek valóságát a perbeli közleményt közzé tevő OBH-nak kellett volna bizonyítania. A Kúria az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlata és a saját korábbi gyakorlata alapján rögzítette, hogy nem az igényt érvényesítő fél személyes sértettség-érzését kell figyelembe vennie ilyen ügyekben, hanem egyfajta külső, objektív szemléletmód alkalmazása mellett arról kell határozni, hogy a befogadók, a társadalmi közfelfogás, milyen tartalmat tulajdonít a közlésnek. E körben a Kúria kiemelte, hogy nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy a perbeli közlemény az OBH belső internetes oldalán jelent meg, ezért annak „címettjei” alapvetően a bírók, illetve kisebb részben a közéleti témák iránt érdeklődő igazságügyi alkalmazottak. E tekintetben pedig nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy az Alkotmánybíróság szerint a közlést érintően vizsgálni kell a médium típusát, a közlés apropóját adó eseményt, és az arra érkező reakciókat, valamint az adott közlésnek ebben a folyamatban játszott szerepét is. Továbbá értékelni kell a kijelentés tartalmát, stílusát, illetve a közlés aktualitását, célját. Amennyiben e körülmények értékelésével az állapítható meg, hogy a közlés a közügyek szabad vitatását érinti, úgy a közlés automatikusan a véleménynyilvánítási szabadság nyújtotta magasabb szintű oltalmat élvezi. A Kúria ugyanakkor azt is kiemelte, hogy a közlemény egésze esetében megállapítható, hogy az nem kapcsolódik az indítványozó magán- vagy családi életéhez, a közügyek vitatása keretei között marad. A konkrét közlések megítélet kapcsán azt is hangsúlyozta a kúriai ítélet, hogy az Alkotmánybíróság szerint a politikai, közéleti viták keretében megfogalmazott tényállítások meghatározása nem történhet önmagában a bizonyíthatósági teszt köznapi értelemben vett automatikus alkalmazásával, azaz nem szorítkozhat kizárólag a vizsgált kijelentés szó szerinti tartalmának értékelésére. A közügyek intenzív vitájában részt vevők jogi felelősségre vonásához nem elegendő annak kimutatása, hogy a vizsgált megszólalás bizonyos

elemei ténylegesen, objektív módon cáfolhatók. A vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a befogadók számára. Mindezekre figyelemmel a Kúria szerint azt is értékelni kell, hogy a jelen esetben speciális befogadó közegről van szó az OBH intranetjének olvasói esetében. A konkrét esetben a mérlegelésnek egyértelműen túl kell mutatnia a kijelentés elemeinek pusztán bizonyíthatósági teszttel történő vizsgálatán, és az ügy valamennyi körülményénekértékelését igényli. A Kúria szerint jelen esetben nem lehet eltekinteni attól, hogy a perbeli nyílt levél egésze egy kétségkívül szubjektív, erőteljes értékelést, véleményt fogalmaz meg az indítványozónak a bírósági szervezetrendszerben, de különösen a [...] Törvényszék elnökeként végzett tevékenységéről, és értékelést tartalmaz arról, hogy a szerző szerint ellentmondások vélhetőek (észlelhetőek) az indítványozó sajtó felé tett megnyilvánulásai, valamint a ténylegesen gyakorolt tevékenysége között. Ebben a körben a nyílt levél szerzője a Kúria álláspontja szerint az indítványozó közéleti hitelessége vonatkozásában foglalt állást, összefüggéseit tekintve kétségkívül negatív tartalommal. Értékelésének negatív részét képezi annak közlése, hogy az indítványozó nyilvánosan megalázza több esetben a kollégáit, illetve bizonyos döntéseinél mérlegelési szempontként vette figyelembe, hogy egyes személyeket „[...] embereként” tartott számon. A Kúria mindezekre figyelemmel a felülvizsgálat során vizsgált közlések tekintetében is azt állapította meg, hogy bár azok formailag tényállításként szerepelnek a közlésben, de az összefüggésekre figyelemmel ténylegesen véleményként értelmezendők, és az indítványozó hivatali tevékenységének kritikáját képezik. A korábbiak szerint véleménynyilvánítás esetén pedig nincs helye a jóhírnév megsértése megállapításának.

- [13] 4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz, mivel álláspontja szerint a támadott kúriai ítélet sérti az Alaptörvény II. cikkét, valamint VI. cikk (1) bekezdését.
- [14] Az indítványozó álláspontja szerint a kúriai ítélet azért tekinthető alaptörvény-ellenesnek, mivel az OBH-t alapjogi jogosultnak tekinti, és e hibás feltételezésre alapozva végez alapjogi mérlegelést, annak ellenére, hogy az OBH mint közhatalmi szerv nem lehet alapjog jogosultja, így a véleménynyilvánítás szabadsága sem illeti meg. Erre tekintettel az OBH nem tehetett volna közzé az intranet felületén olyan nyílt levelet, amelynek állításait nem tudja bizonyítani.
- [15] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy az Alaptörvény II. cikke és a VI. cikk (1) bekezdése szoros összefüggésben állnak egymással, hiszen az Alaptörvényből eredő korlátja véleménynyilvánítás szabadságának, hogy az nem járhat másik magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése külön is nevesíti a jóhírnévhez való jogot, ugyanakkor az Alkotmánybíróság gyakorlata a személyiségi jog védelmét az emberi méltóságra vezeti vissza. Az indítványozó panaszában kiemelte, hogy az OBH a

kifogásolt közlések tekintetében bizonyítást nem ajánlott fel az indítványozónak, és azok ténybeli alapját sem azonosította. Az indítványozó szerint az elsődleges alapjogsérelmet az okozza, hogy a Kúria a nyílt levélben lévő állításokat az OBH véleményének tekintette, holott – álláspontja szerint – az OBH (mint a bíróságok igazgatási szerve) nem lehet alapjogok jogosultja. Erre tekintettel álláspontja szerint a peres eljárásban eleve nem is lett volna lehetőség alapjogi mérlegelésre, az alapjogi kollízió hiánya miatt. Ez az alacsonyabb szintű bíróságok eljárása esetében is igaz, de ezen bíróságok az indítványozó szerint 'legalább' 'alkotmánykonform' ítéletet hoztak, szemben a Kúriával, aki nem csak elvégezte az alapjogi mérlegelést, hanem annak eredményeképp még, védendő alkotmányos érték hiányában alaptörvény-ellenes döntést is hozott. E körben ugyanis a Kúria olyan alkotmánybírói gyakorlatra (politikai viták) is alapozta a döntését, amely a jelen ügyben nem tekinthető relevánsnak. Az OBH ugyanis nem csak, hogy nem rendelkezik a véleménynyilvánítás szabadságával, hanem az indítványozóhoz hasonlóan nem is tekinthető politikusnak, így az OBH az indítványozóról nem is fogalmazhat meg „túlzó vagy provokatív” véleményt. Ezek mellett az indítványozó arra is hivatkozott, hogy a közlések – a korábbi jogerős bírósági ítéletek szerint – a még alapjogi jogosultsággal rendelkező sajtótermékek esetében is személyiségi jogsérelmet valósítottak meg (mivel ezen ítéletek szerint a kifogásolt közlések tényállításnak minősülnek). Ezért a támadott kúriai ítélet tartalmi szempontból is alaptörvény-ellenesnek tekinthető. Tévesen értelmezte ugyanis a Kúria pl. azt is, hogy a befogadói közegre tekintettel a sajtótermékekhez képest csökkentett felelősséggel tartozik az OBH az intranet felületére feltöltött tartalmakért.

- [16] Az indítványozó szerint tehát a kúriai ítélet elsődlegesen azért tekinthető alaptörvény-ellenesnek mivel a Kúria nem ismerte fel, hogy az OBH nem lehet alapjogok jogosultja, így az alapjogi mérlegelést sem lehetett volna elvégezni, másodsorban pedig azért, mivel a kifogásolt közlések tényállításnak minősülnek, és a Kúria a csökkentett felelősség kérdését sem helyesen ítélte meg, így az amúgy tévesen elvégzett alapjogi mérlegelés eredménye sem tekinthető az Alaptörvénnyel összhangban állónak.

II.

- [17] Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

„VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás

szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.”

III.

- [18] 1. Az Alkotmánybíróság elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának a feltételeit vizsgálta, és az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-a tekintetében részben megfelel meg az Abtv.-ben foglalt formai és tartalmi követelményeknek.
- [19] 2. Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d)* pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [20] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 30. §-a és az Ügyrend 28. § (1) bekezdése alapján határidőben érkezett.
- [21] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt az alapul szolgáló bírósági eljárásban érintett felperes nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró kúriai ítélettel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.
- [22] 3. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény II. cikkének, valamint a VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmére hivatkozott.
- [23] A II. cikk tekintetében azonban megállapítható, hogy az indítványozó alkotmányjogi értelemben is értékelhető indokolást nem adott elő. Arra csak a VI. cikk (1) bekezdésével összefüggésben hivatkozott. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a II. cikket érdemben nem vizsgálta, mivel az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.
- [24] 4. Az indítványozó elsődlegesen az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmét is állította, mivel álláspontja szerint az eljáró bíróságok (de különösen a Kúria) tévesen állapította meg az OBH alapjogi jogosultságát, így indokolatlanul végzett az ügyben alapjogi mérlegelést.
- [25] Ezen alaptörvényi rendelkezés tekintetében az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott – a határozott kérelemre vonatkozó – törvényi feltételeknek. Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés *a)* pont], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. A panaszos

megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálendő bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítvány benyújtását részletesen indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozók kifejezett kérelmet fogalmaztak meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

- [26] 5. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [27] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában elsősorban azt állította, hogy az eljáró bíróságok indokolatlanul végezték el az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdéséből fakadó alapjogi mérlegelést, mivel az OBH, állami szervként az alapjogoknak nem jogosultja, hanem kötelezettje, így őt nem illeti meg a véleménynyilvánítás szabadsága sem, ezért a jelen ügyben az alapjogi kollízió létre sem jöhetett. Másodlagosan pedig azt is állította, hogy a Kúria az alapjogi mérlegelés eredményeképpen is olyan következtetésre jutott, amely ellentétes az Alaptörvénnyel.
- [28] Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az Abtv. 29. §-a alapján alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésnek tekinti, hogy általánosságban, és jelen ügyre konkretizálva a véleménynyilvánítás szabadsága vonatkozásában alapjogi jogosultnak tekinthető-e az OBH, és ebből következően a bíróságok jogosan végezték-e el az alapjogi mérlegelést az indítványozót megillető jóhírnévhez való jog és a véleménynyilvánítás szabadsága vonatkozásában, és amennyiben erre a kérdésre igenlő válasz adható, akkor a mérlegelés eredménye összhangban áll-e az Alaptörvényből fakadó követelményekkel.
- [29] 6. A fentiekre tekintettel az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 31. § (6) bekezdése alapján, a panasz befogadásáról szóló döntést mellőzve, az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése vonatkozásában érdemben bírálta el.

IV.

- [30] Az alkotmányjogi panasz megalapozott.
- [31] 1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát elsősorban arra az állításra alapozta, hogy az OBH (mint állami szerv) nem tekinthető sem általánosságban, sem pedig a konkrét ügy tekintetében az Alaptörvény IX. cikkéből fakadó véleménynyilvánítás szabadsága tekintetében alapjogi jogosultnak, így pedig az eljáró bíróságoknak eleve el sem

kellett volna végezniük az alapjogi mérlegelést, hanem azt mellőzve kellett volna megállapítaniuk az jóhírnévhez való jogának a sérelmét.

- [32] Az Alkotmánybíróság ezért első körben azt vizsgálta meg, hogy mely esetekben beszélhetünk alapjogi kollízióról, valamint hogy az OBH általánosságban és a konkrét ügy vonatkozásában alapjogi jogosultnak tekinthető-e.
- [33] 2. Alapjogi kollízióról vagyis konfliktusról az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdése szerint akkor beszélhetünk, ha egy alapjog feltétel nélküli érvényesülése egy másik alapjog vagy valamely alkotmányos érték védelme okán nem lehetséges. Ezekben a helyzetekben a törvényalkotónak illetve a jogalkalmazóknak az lesz a feladatuk, hogy ezt az alapjogi konfliktust feloldják. Az alapjogi kollízió fennállásának azonban az is a feltétele, hogy a konfliktus mindkét oldalán alapjogi jogosultak álljanak. Abban az esetben ugyanis, ha ez a feltétel az egyik oldalon hiányzik, vagyis amikor az egyik oldalon egy olyan személy áll, aki a konfliktusos helyzetben érintett egyik alapjognak sem lehet jogosultja, akkor az alapjogi kollízió eleve fenn sem áll.
- [34] Alapjogi jogosultsággal természetes személyek rendelkeznek, illetve egyes alapjogok tekintetében jogi személyek is rendelkezhetnek. Általánosságban megállapítható azonban, hogy az állam és annak szervei az alapjogoknak nem jogosultjai, hanem kötelezettjei. Egy állami szervet (mint pl. jelen ügy esetében az OBH-t), megilletnek különböző – az Alaptörvényből vagy törvényekből fakadó – alanyi jogosultságok. Például, ha egy állami szerv peres eljárásban félként vesz részt, akkor abban a peres eljárásban természetesen őt is meg fogja illetni a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog, ezzel azonban nem válik alapjogi jogosulttá.
- [35] Ezzel összhangban azt is fontos hangsúlyozni, hogy az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény alapján a közhatalmi jogkörben eljáró indítványozók indítványozói jogosultsága az Abtv. 27. §-át illetően megszűnt.
- [36] 3. Tekintettel arra, hogy a fentiek szerint egy állami szervnek (jelen esetben tehát az OBH-nak) az általánosság szintjén sincs alapjogi jogosultsága, így értelemszerűen ez az ügyben érintett Alaptörvény IX. cikke vonatkozásában sem állapítható meg. Ezzel együtt jelen ügyben az Alkotmánybíróság az alábbiak kiemelését is szükségesnek tartja.
- [37] Az indítványozó az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdéséből fakadó jóhírnévhez való jogának a sérelmére hivatkozott. A bírósági eljárásokban ezen alapjoggal szembe a bíróságok az OBH véleménynyilvánításhoz és sajtószabadsághoz való jogát állították. Az ügy eldöntése során mind a Kúria, mind pedig az alacsonyabb fokú bíróságok hivatkoztak az Alkotmánybíróságnak a sajtószervek felelősségével kapcsolatban kialakított gyakorlatára, tekintettel arra, hogy az OBH által üzemeltetett intranet oldalt kvázi sajtómegjelenésnek tekintették.

- [38] Az Alkotmánybíróság több döntésében is foglalkozott már a sajtó szerepével és felelősségével. A 34/2017. (XII. 11.) AB határozatában összegezve kifejtette pl., hogy a sajtónak a demokratikus közvélemény kialakulásában és fenntartásában kiemelt szerepe van. A 7/2014. (III. 7.) AB határozat megfogalmazásában „[a] sajtószabadság – amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát – a szólásszabadság intézménye. A sajtó ugyanis – tevékenységének egyre összetettebb és szerteágazóbb jellege mellett is – mindenekelőtt a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerzésnek az eszköze” {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [40]}. A 13/2014. (IV. 18.) AB határozat ennek nyomán kifejtette, hogy „[a] sajtó olyan fórumot kínál a szólás szabadságához és a közügyek szabad vitathatóságához, amely kulcsfontosságú szerepet játszik abban, hogy a közvélemény és a politikusok számára ellenőrizhetővé válhassanak a közhatalmat gyakorlók, illetve a köztisztiséget vállalók. A polgárok kizárólag ilyen információk birtokában alkothatnak szabadon véleményt a közhatalmat gyakorlók teljesítményéről, munkájának hatékonyságáról és minőségéről. Az állami szervek ellenőrizhetősége pedig a polgárok demokratikus önkormányzásának lehetőségét biztosítja, így a polgároknak alapvető joguk van ahhoz, hogy a közügyeket érintő kérdésekről információhoz juthassanak” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [39] Ezzel összefüggésben kérdés, hogy az OBH által üzemeltetett, alapvetően belső használatra szolgáló intranet oldal tekinthető-e sajtóterméknek. Erre egyértelműen nemleges választ kell adni. Az OBH intranet oldala ugyanis, az egyes internetes és nyomtatott sajtóval szemben egyértelműen egy zárt elérésű oldalként tekinthető, amelynek nem feladata a polgároknak az egyes közügyekről, közéletéről történő tájékoztatása, és az egyéb, közügyeket nem érintő tartalom közzététele sem. Azaz az OBH intranet oldala nem tekinthető sajtóterméknek, és így az OBH sem tekinthető sajtó szervnek.
- [40] 4. A fentiek alapján megállapítható, hogy az OBH sem általánosságban, így pedig értelemszerűen jelen ügyben, az Alaptörvény IX. cikke vonatkozásában sem tekinthető alapjogi jogosultnak, így azonban az indítványozó Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdéséből fakadó jóhírnévhez való jogával sem állhat szembe (alapjogi kollízióban) az OBH véleménynyilvánítási szabadsága és sajtószabadsághoz való joga. Ennek hiányában azonban az ilyen tartalmú és összevetésű alapjogi mérlegelés elvégzésére sincs lehetősége az eljáró bíróságoknak.
- [41] 5. A fentiekkel együtt megjegyzi azonban az Alkotmánybíróság, hogy az OBH-nak jelen alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben kötelessége (lett volna) az érintett nyílt levél közzétételét megelőzően felismernie az indítványozó jóhírnévhez való joga és a nyílt levél szerzőjének véleménynyilvánításhoz való joga közötti,

egyértelműen fennálló alapjogi konfliktust, és csak ezen kollízió értékelése alapján juthat(ott volna) arra a következtetésre, hogy azt közzéteszi a saját intranet oldalán.

- [42] Ebből következően, amennyiben jelen ügyben eljárva a bíróságok arra a megállapításra jutottak volna, hogy az OBH intranet oldalán közzétett nyílt levél alaptörvény-ellenesen korlátozta az indítványozó jóhírnévhez való jogát, akkor az OBH mint állami szerv aktusa (vagyis az intranet oldalon történő közzététel) az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt teszt szerint megítélhető lett volna. A bíróság vizsgálhatta volna, hogy valamely alapvető jog vagy alkotmányos érték szükségessé tette-e az OBH magatartását, illetve, hogy az OBH eljárása megfelelt-e az arányosság követelményének.
- [43] 6. A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy mivel a Kúria tévesen jutott arra a következtetésre, hogy az OBH az Alaptörvény IX. cikkével összefüggésben alapjogi jogosultnak tekinthető, így a Kúria már a vizsgálatának téves kiindulópontjával megsértette az indítványozó jóhírnévhez való jogát. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság a kúriai ítéletnek az ügy tartalmára irányuló megállapításait nem vizsgálta.
- [44] Az Alkotmánybíróság a fentiek okán a támadott kúriai ítéletet megsemmisítette.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke
az aláírásban akadályozott
dr. Varga Réka
alkotmánybíró helyett

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [45] A határozat rendelkező részét támogattam, az azt megalapozó indokolást érintően megerősítő érveim a következők.
- [46] 1. Kezdetből fogva következetesen képviselt állásponatom (lásd például a 23/2018. (XII. 28.) AB határozathoz fűzött különvéleményt, Indokolás [73]–[93]; a 3128/2019. (VI. 5.) AB határozathoz fűzött különvéleményt, Indokolás [50]–[58]; a 3135/2019. (VI. 13.) AB végzéshez fűzött párhuzamos indokolást, Indokolás [23]–[27]), hogy az Alaptörvény egészéből és a „Szabadság és felelősség” című rész I. cikkéből nem vezethető le az állam és az állami szervek alapjogi jogalanyiséga. Az I. cikk (1) bekezdése az „EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen jogai” tiszteletben tartásáról szól, amelyek védelme az „állam elsőrendű kötelezettsége”. Az alapvető jogok az egyén szabadságának védelmére hivatottak az állami beavatkozással szemben. Rendeltetésük az, hogy korlátok közé szorítsák a közhatalmat. Mivel az állam szervei az alapjogi jogviszony kötelezetti oldalán állnak az Alaptörvény I. cikk (1) bekezdése értelmében, az államnak önmagával szemben nem keletkezhet alapjogi igénye. Jogosulti oldalon szükségszerűen csak az államtól elkülönült jogalanyok állhatnak (alapjogi jogalanyiség). Alanyi jogaik (és hatásköreik) az állami szerveknek is vannak, és miután az alapjogok tartalmuk és érvényesülésük tekintetében különböznek az alanyi jogoktól, nincs ellentmondás abban, hogy az államot és szerveit ettől függetlenül megilletik az anyagi és eljárási jogszabályokban biztosított jogosultságok.
- [47] Ezt fenntartva jelen ügyben azt gondolom, hogy állami szervként az OBH mind az anyagi, mind a processzualis alapjogok tekintetében ki van zárva az alapjogi jogosultak köréből. Nem képzelhető el olyan helyzet vagy eljárás, amelyben az alapjogi teszt lefolytatása során konkuráló alapjogként az OBH alapjogaira (például véleménynyilvánítási szabadságára vagy a sajtószabadságra) lehetne hivatkozni, vagy amelyben az OBH egy lezárult eljárást követően indítványozóként az Alkotmánybíróság előtt alapjogot tudna érvényesíteni.
- [48] 2. Az ügy elbírálása során állásponatom szerint abból kell kiindulni, hogy ha az indítványozó alapvető jogát [az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésében védett jó hírnevét] megsértették, akkor azt alapvetően a nyílt levél szerzője tette. Az OBH azzal az aktusával, magatartásával, intézkedésével járult hozzá a korlátozáshoz, hogy e

közlést az Intraneten elérhetővé tette egy zárt, de kétségtelenül nagyszámú személyösszeg számára (híresztelés).

- [49] Ha és amennyiben az eredeti közlés tartalmát tekintve alapjog-korlátozó volt, akkor az OBH mint állami szerv aktusa (közzététel) az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésében írt teszt szerint ítélandó meg (mint minden esetben, amikor az állam valamely – jogalkalmazásban vagy jogalkotásban testet öltő – aktusa idéz elő alapjog-korlátozást). Azt kell tehát megvizsgálni, hogy valamely alapvető jog (ami az OBH alapvető joga nem lehet, hiszen állami szervként azzal nem rendelkezik, következésképpen az OBH véleménynyilvánítási szabadságára és/vagy a sajtószabadságra esetében nem lehet hivatkozni) vagy alkotmányos érték szükségessé és arányossá tette-e az OBH magatartását.
- [50] Következésképpen a bíróságok részéről nem az alapjogi teszt lefolytatása, hanem az volt helytelen, hogy az OBH oldalán – feleslegesen és hibásan – alapvető jogot azonosítottak és azt mérték össze az indítványozó alapvető jogának korlátozásával. Ugyanígy téves lenne azonban arra jutni, hogy ha az OBH nem alapjogi jogalany, akkor mindenképpen, automatikusan megállapítható az indítványozó alapvető jogának a sérelme.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András alkotmánybíró különvéleménye

- [51] A határozatot nem támogattam, mivel álláspontom szerint az indokolás három olyan, az ügy érdemét érintő, alapvető jelentőségű kérdés figyelembevételét mellőzi, amelyeknek megválaszolása szükséges lett volna a rendelkező rész szerinti megsemmisítés alátámasztására.
- [52] 1. Az alapügyben érintett közlés megítélését alapvetően befolyásolja a kommunikálásának közege, azaz a bíróságok központi intranetes honlapja (intranet) jogi természetének értékelése. A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény több helyen tartalmaz utalást erre a felületre, illetve az azon kötelezően közzéteendő tartalomra. Az intranet célja, szerepe a bíróságok igazgatásáról rendelkező szabályzatról szóló 6/2015. (XI. 30.) OBH utasítás szerint úgy foglалható össze, hogy az „valamennyi bíróság belső információs rendszere, amely [...] kizárólag a bírósági szervezettel szolgálati jogviszonyban állók számára a bíróságok belső

anyagaihoz való hozzáférés biztosításával, a belső kommunikáció elősegítésével a szervezet működésének a hatékonyságát növeli”.

- [53] Az intranet zárt jellege álláspontom szerint *ab ovo* nem zárja ki, hogy ott a közügyek egy sajátos típusának megvitatására kerülhessen sor. A határozatban szükséges lett volna annak figyelembevétele, hogy törvény által tételezett és részben kötött tartalmú tájékoztatási felületről van szó, amely egy hivatásrend egésze számára szolgál kommunikációs felületként, illetve amelyen a bíróságok belső működésével és a bírói jogállással, mint garanciális kérdésekkel általánosságban összefüggő tájékoztatás is megjelenik.
- [54] Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a nyilvános közlések megítélésénél elsődlegesen a közlés megjelenésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát szükséges figyelembe venni {13/2014. (IV. 18.) AB határozat, Indokolás [39]}. Jelen esetben a közlés egy valamennyi bíró és igazságügyi alkalmazott számára elérhető, a bíróságok működését érintő ügyek kommunikációjára szolgáló – tehát számszerűen is jelentős, adott esetben számos klasszikus sajtóterméknél vagy lineáris médiaszolgáltatásnál nagyobb tényleges eléréssel bíró – felületen az érintett közösség egészét tájékoztatta egy olyan ügyben, amely az adott személycsoport egy közösséggé tartozását megalapozza (azaz, a bíróságokon foglalkoztatottakat tájékoztatta a bírósági működést érintő kérdésben). Napjainkban, amikor a különböző nyilvános közlések egyre változatosabb formában jelennek meg, ennek a differenciált tesztnek az alapjogi érintettségű ügyekben való alkalmazása nem tűnik megkerülhetőnek.
- [55] 2. Szintén szükségesnek tartottam volna annak részletesebb vizsgálatát, hogy mi az OBH pontos szerepe az intraneten történő közzététel kapcsán. A többségi álláspont némileg ellentmondásos a tekintetben, hogy ha az OBH-ról megállapítást nyer, hogy nem sajtószerv, illetve sem általánosságban, sem az Alaptörvény IX. cikke vonatkozásában nem tekinthető alapjogi jogosultnak, milyen minőségében tartozna felelősséggel az általa szerkesztett holnapon közzétett tartalomért, illetve kellett volna a határozat IV/5. pontja szerint saját hatáskörben alapjogi tesztet végeznie.
- [56] 3. Végezetül pedig szükségesnek tartottam volna az alapjogi jogalanyiség kérdésének differenciáltabb megközelítését. Az Abtv. 27. § (2) bekezdésének 2023-ban történt módosítása óta elterjedőben van az a felfogás, amely az állami szervek alapjogi jogalanyiségát általános jelleggel tagadja, noha e rendelkezés mindössze egy adott típusú alkotmányjogi panaszos eljárásban zárja ki a közhatalmat gyakorló szervek indítványozói jogosultságát (vagyis nem azt mondja ki, hogy az állami szervek nem lehetnek az Alaptörvényben biztosított jogok alanyai, hanem azt, hogy ezt az eljárástípust nem vehetik igénybe jogaik védelme érdekében). Az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdése sem ad alapot a jogi személyek alapjogait érintően a szűkítő értelmezésre. E rendelkezés ugyanis azt rögzíti, hogy „[a] törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik

azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak". Amennyiben az állam szerveit (melyek egyértelműen törvény által létrehozott jogalanyok) az alkotmányozó e körből ki kívánta volna zárni generális jelleggel, akkor további szűkítő megfogalmazással élt volna. A többségi álláspont megítélésem szerint helyesen állapítja meg, hogy „ha egy állami szerv peres eljárásban félként vesz részt, akkor abban a peres eljárásban természetesen őt is meg fogja illetni a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog”, ugyanakkor nem értek egyet azzal, hogy az állami szervek általában ne lehetnének semmilyen alapjognak jogosultjai.

- [57] 4. Mindezen körülményekre tekintettel jelen ügyben olyan megközelítést tartottam volna szükségesnek, amely részletesebben vizsgálja a közlés kontextusát, a közlés megnyilvánulási formáját és az OBH szerepét a közzétételében. Ennek eredményeként – akár azzal a konklúzióval, hogy a bírósági döntés megsemmisítése indokolt – előremutató következtetésekkel segíthette volna az Alkotmánybíróság a jogalkalmazást a hasonló, több szempontból határesetnek minősülő ügyekben.

Budapest, 2026. június 23.

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró